

ספרים

מקור מלים, מלים

פואמות דוקימנטריות (מאת דן עומר; הוצאת גולנותא; 80 עמ' דן עומר, הירושלמי בן 26, עשה את זה טוב. אחרי אלוהים בנינו, שזיכה אותי בביקורת או הדות; בדרך, שהביא עליו, בעוזן תוכנו ה' פורנוגרפי, איטור-הפצה, השתפוטות בבית המשפט העליון ושבת-רצב, הוציא השבוע ספר רביעי ומצויין.

אם כי הפואמות-כביכול של עומר אינן אלא שטף בלתי-פוסק של גיבוש-מלים ו רעיונות הבאים לו זה בהקשר לזה הרי כה שמקשר ביניהם הוא מה שקובע, ומה

סופר עומר שותה, חושב, חולם

שמקשר ביניהם זאת הלשון העברית של עומר, בה הוא שולט שליטה מלאה ומוחלטת (ירושלים: "העיר שנפלה משכינה למירמס שיכונים").

10 קופיקות לחרון. השיא בספרונו של עומר היא האודה לשאול טשרניחובסקי, בה מעלה עומר בללל ירושלמי סגרי ("אני שותה הלילה וויסקי, חושב וחולם עליך!") את קורות גדול ונעים המשוררים העבריים. עומר לא פוסח על פרט אחד מחייו של שאול טשרניחובסקי, החל מנשואיו לרוסייה הפרובוסלבית מילאניה קארלובנה פון גור ויאסגורדצביץ (הקבורה בבית-הקברות ה' נוצרי בחיפה) ועד העובדה שטשרניחובסקי, רופא לפי מקצועו, רעב כמעט תמיד לחם. המו"לים העבריים הטובים של אודסה, חרשה וברלין של ראשית הכאה שלמו רק עשר קופיקות לחרון וכאשר עלה המשורר ארצה לא רצתה הדסה לקבל אותו לעבודה. "איזה מין רופא הוא זה הכותב שירים?". היה זה מאיר דיזנגוף, ראש העיר תל-אביב של אותם ימים, שנחלץ לעזרת משורר לנוכח פסל אפולו ומינה אותו כרופא ראשי לתלמידי בתי-הספר העירוניים ("עשרים פי" נט לחודש").

תוכי קרח

יד"ר ברק ובנו מיכאל (מאת דן צלקה; הוצאת אגודת הסופרים; 157 עמ') ההתלהבות הכללית מסיפוריו הקצרים של דן צלקה הצעיר (31) הגיעה עד כדי כך שכאשר היה מוכן עם ספרו הראשון נמצא לו מיד סנדק מכובד מאד — אגודת הסופרים בישראל.

קצת קשה להבין את זכותו של צלקה לכבוד זה, אלא אם כן הסיבה היא העובדה כי הוא עלה מפולין לפני עשר שנים בלבד. **הפידגש של האבא.** הד"ר רוברט ברקל ובנו מיכאל הם צמד ניצולי אושוויץ החיים יחד בבורשה אחר שהד"ר הודח מן הפרופסורה שלו באוניברסיטה (על ששם לי לעג את ספרו של פרופסור סובייטי).

הדוקטור הוא איש המתעניין בהרבה דברים — נשים, ארצות רחוקות, אמבטיות ח' מות. זה בניגוד גמור לבנו מיכאל, המעשי הרבה יותר מאביו; מעשי עד כדי כך שהוא כמעט ונוטל ממנו את פילגשו.

הכובעים של הנשים. הספר מלא אמרות-כנף ועובדות לא-כל-כידועות ה' מושמעות מפי ירדנים ומכרים של הברקלים. ההיסטוריה, אומר אחד מהם באחת ה' הזדמנויות, יוצאת מהר מן האופנה — כמו כובעי הנשים.

אהבה צריך לעשות בנעלים, אומר משהו אחר בשם אריסטו, וזאת כדי לשמור על

ב כל יום שישי הייתי לוקח את פשי גל, את אורי לוי, ואת כל החבריה ה' שחקנים וכולנו היינו הולכים לבלות כמה שעות עליונות בשוק הכרמל. בשוק היו כו' למ מכירים אותי. "הנה טופול" היו צוע' קים בעלי הדוכנים ורצים אלי עם ענבניה, עם מלפפון, עם איזה פרי, או חתיכת נייר, שאחתום.

הביקור האחרון שלנו בשוק נערך שבו עיים לפני שיצאתי לאנגליה. "עכשיו נג'

מאת

חיים טופול

מרו החיים הטובים שלך, אמר לי או פשי גל, בלונדון תלך לשוק ואף אחד לא יכיר אותך, שם כבר לא תקבל יחס כזה.

השבוע הגיע פשנל לאנגליה לחתום על חרונים לסרט. יום לאחר בואו לקחתי אותו לבילוי בשוק היהודי בלונדון.

יהודי אחד ראה אותי ושם מיד את התק' ליט של לו הייתי רוטשילד על הפספון. "מה זה? מה זה?" שאלו אותו חבריו. "חיים טופול כאן, חיים טופול, תעביר הלאה." הוא צעק, ועוד לפני שהספקנו להגיע לחנות השנייה של השוק, השוק המה מצעקות ו קריאות-שמחה: "חיים טופול, חיים טופול בא לשוק."

עוד משהו שם את התקליט של לו הייתי רוטשילד, ועוד משהו, ועוד משהו, וכעבור כמה דקות כל השוק רעד, ואלפי תקליטים ניגנו סה אחד: "לו הייתי רוטשילד, אילו רק הייתי רוטשילד." בי שלא היה לו פסיד פון, שר את זה בקול טבעי, ומי שלא היה לו קול, רקד את זה, ומיד התאספו עשרות בעלי חנויות, שונחו את חנויותיהם ואת דוכניהם והתחילו לרקוד סביבי ולשיר. מר שזה אמר: "הוא בטח רעב, תביאו לו לאכול משהו." ומאות בעלי דוכנים רצו לדוכניהם

אני ישן

בגישה של רחל ולמש

המחיר שלי

בשוק הסרמים -

30 אלף דולר לשבוע

אני מפליג

ביאכמה של

הנסך ניצל מסעוריה

והביאו לי סלים, שקיות וכדים מלאים כל טוב.

לפנות ערב, כשיצאנו מהשוק, אמר לי פשנל: "טוב, לונדון זה לא חוכמה, נראה איתך בשוק של ניו-יורק."

★ ★ ★

כיסא במיעדון

כ ששהונסקי הגיע ללונדון, לקחתי אותו למועדון-האמנים. עמדנו בפתח המועדון ולא ראינו בו איש. "מה זה, אין אמנים בלונדון?" שאל שלונסקי. נכנסנו פנימה ופתאום המועדון כולו קם על רגליו. השחקנים, הסופרים והמשוררים, הסתתרו מאחורי הכיסאות הגבוהים, התגלו וניגשו לברך אותו.

"טופול, מה נשמע, בו תשב, איך הולכת ההצגה." כמה שחקניות החלו לנשק אותי על כל אחת מלחי. ואז בא המלצר, כולם חזרו והתיישבו במקומותיהם והוגש לי כיסא גדול ועליו שלט: חיים טופול. כש אדם מגיע להיות אמן ידוע ומוכר בלונדון, הוא מקבל כיסא מיוחד במועדון האמנים,

רטיבות הגוף.

חוז מיה מסופר בספר על תוכי שהקריח בעת הפצצה מן האויר ועל העובדה כי אפר לו באפריקה יש מקום בו עורכים מלחמות שוררים. זה הוא האי פאמבה (ליד זנויבר) אליו הביאו כובשיו הפרוטגליים מיהג זה לפני כמה מאות שנים.

גם נקה לנולין שמפו - מיוחד לשער יבש, מעטה להשיג בשופרות פלסטיק.

תיכון ערב חדש חיפה

בפקוח משרד החנוך והתרבות
רח' שבתאי לוי 26 טל. 521113

הרשמת תלמידים

לכיתות ט' י' יא' יב'
כל יום בין השעות 5-7 בערב
* חסך * שכר לימוד מודרך

תלמידינו נבחנים בבחינות בגרות יחד עם תלמידי בתי ספר בוקר שבפקוח משרד החינוך

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 301345, ת.ה. 136 • מען מברקי: עולמסרס • דמוס משה שהם כע"מ. תל-אביב, רח' פ"ן 6 • גלוסות: צינגורסיה כספי כע"מ. • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה כע"מ.